

Posudek vedoucího na diplomovou práci

Název diplomové práce: Souběh národního a unijního soutěžního práva

Autor diplomové práce: Martin Kůrka

I. Téma práce

Předložená kvalifikační práce se zabývá souběhem vnitrostátní a unijní právní úpravy hospodářské soutěže, což je tematika poměrně komplikovaná a zřídka mezi studenty populární jaké téma diplomových prací. O to více lze kvitovat odvahu autora se problematikou detailně zabývat.

II. Splnění cílů práce, formální úroveň

Diplomant si ve svém díle stanovil za cíl podívat se na zmíněný souběh „*komplexním, nikoliv však vyčerpávajícím způsobem a zhodnotit, zda je současný stav unijní právní úpravy a harmonizace v oblasti souběhu národního a unijního soutěžního práva přijatelný.*“ V tomto ohledu je nutné vyjádřit určitou kritiku stanovenému cíli, neboť definice přijatelnosti je z právního pohledu velmi arbitrární a objektivně ji vlastně nelze stanovit. Nicméně z pohledu dalšího obsahu práce a závěru celého díla je zjevné, že se diplomant ve skutečnosti zabýval souladností obou právních úprav, resp. otázkou, zda vnitrostátní úprava a praxe není s unijní regulací rozporná. V tomto ohledu identifikoval konkrétní nedostatky a navrhl rovněž konkrétní změny *de lege ferenda*, čímž svůj skutečný cíl nepochybně řádně naplnil. Pokud jde o formální stránku práce, použitý jazyk obsahuje až na výjimky gramaticky i stylisticky správné vyjádření (jen pro příklad viz „*podnikový právníci*“ na str. 58), poznámkový aparát je nadstandardně rozsáhlý a dodržuje citační pravidla, dílo má z formálního pohledu nadstandardní úroveň.

III. Obsahová a teoretická úroveň práce

Posuzované dílo obsahuje celkem 77 stran vlastního textu a je rozděleno na nečíslovaný úvod, 4 hlavní kapitoly a nečíslovaný závěr. Diplomant se věnuje nejprve popisu decentralizačních pravidel v oblasti soutěžního práva na základě nařízení 1/2003 a směrnice ECN+, poté podrobně zkoumá vztah mezi Komisí a národními soutěžními úřady při alokaci soutěžních kauz, následuje analýza otázky souběhu vnitrostátní a unijní právní regulace soutěžních deliktů při řešení ze strany národních soutěžních úřadů a na samotný závěr se pak autor detailně věnuje zkoumání podmínek pro zavinění a sukcese odpovědnosti z hlediska unijního a vnitrostátního práva konkrétně v ČR a SR. Struktura díla je srozumitelná a logická, jednotlivé části na sebe smysluplně navazují a nemám v tomto ohledu žádných výhrad.

Z teoretického hlediska pak autor správně upozorňuje na nedostatek české a slovenské národní právní úpravy, která nedostatečně implementovala směrnici ECN+. Na základě rozboru v případě TESCOA pak diplomant považuje rozhodovací praxi UOHS v oblasti zavinění za zjevně rozpornou se směrnicí ECN+, zatímco slovenský přístup je sice také označován za nesprávný, nicméně nejmenováním primárního deliktu je možné jej interpretovat i jako eurokonformní postup. V případě sukcese je slovenský přístup identifikován jako zcela legální, zatímco česká rozhodovací praxe je zatím ne zcela ustálená, neboť soudní judikatura ekonomické nástupnictví zatím až na výjimky neuznává, ovšem rozhodovací praxe UOHS tento model aplikuje. I v tomto ohledu je zjevné, že se diplomant nadstandardně orientuje v tematice a srozumitelně dokáže analyzované otázky vysvětlit, ale také kriticky zhodnotit nedostatky české rozhodovací praxe.

IV. Klasifikace práce a náměty na rozpravu

Posuzovaná diplomová práce bez jakýchkoli pochyb splňuje minimální obsahové a odborné požadavky kladené na diplomové práce, v řadě parametrů je naopak vysoce převyšuje, a proto ji bez výhrad doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením výborně. Jako námět pro diskuzi v rámci obhajoby předkládám otázku: *Domníváte se, že by program shovívavosti ze strany Komise či národních soutěžních úřadů měl zahrnovat i trestněprávní imunitu nebo je správné, že správní a trestněprávní následky jsou odděleny?*

V Plzni dne 30.04.2024

Mgr. Tomáš Křivka, PhD.